

Η μνήμη του Αγίου Μακαρίου Νοταρά στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Η Τοπική Εκκλησία της Κορίνθου την Κυριακή του Θωμά εορτάζει την μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Μακαρίου Αρχιεπισκόπου Κορίνθου του Νοταρά.

Στο ομώνυμο πανηγυρίζοντα Ι. Ενοριακό Ναό στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας **ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος**, την 12ην Μαΐου 2024, τέλεσε την Θ. Λειτουργία με τους Αιδεσ. π. Αναστάσιο Κουτσούρη, Εφημέριο Ι. Ν. Παναγίας Φανερωμένης Ξυλοκάστρου και Αρχιερατικό Επίτροπο Ξυλοκάστρου και Τρικάλων, τον π. Ιωάννη Γαλάνη, Εφημέριο του πανηγυρίζοντος Ι. Ναού, τον π. Αναστάσιο Κοΐνη, Εφημέριο του Ι. Ν. Αγίου Βλασίου Ξυλοκάστρου και τον Διάκονο

π. Χρήστο Χίλια.

Καλλίφωνοι ιεροψάλτες του Ι. Ναού Αγίου Μακαρίου ως και των λοιπών Ι. Ενοριακών Ναών της πόλεως που δεν λειτούργησαν, αφού έγινε «μονοεκκλησιά», απέδωσαν λαμπρά τους ιερούς ύμνους της Κυριακής του Αντίπασχα ως και του εορταζόμενου Αγίου Μακαρίου.

Ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος, Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος απηύθυνε λόγους οικοδομής στους Ενορίτες και στους προσκυνητές αναφερόμενος στην «σωτήριο ομολογία» του Αποστόλου Θωμά: «Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΣ ΜΟΥ». Τόνισε ότι το γεγονός της ψιλαφήσεως αποτελεί μία από τις συγκινητικώτερες και ωραιότερες σκηνές της Καινής Διαθήκης, αφού ο εκ του ουρανού καταβάς Ιησούς «και μέχρι σταυρού και ταφής συγκαταβάς» κατέρχεται μέχρι και της αδυναμίας του απιστούντος μαθητή θέλοντας να του αναζωπυρώσει την πίστη και δέχεται την εξ αυτοψίας πίστη Του, μακαρίζοντας όμως την πίστη που βασίζεται στην προς Αυτόν αγάπη και εμπιστοσύνη.

Συσχέτισε την ομολογία του Θωμά με τις χρονικώς προηγηθείσες ομολογίες του Ναθαναήλ· «σύ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σύ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ιω. α',50) και του Πέτρου στην Καισαρεία του Φιλίππου· «σύ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» (Ματθ. ιστ',16), διευκρινίζοντας ότι η ομολογία του Θωμά ήταν ομολογία εκ διαπιστώσεως και ερεύνης και ως εκ τούτου αληθής. Η τριπλή όμως αυτή ομολογία αποτελεί αδιάσειστη διακήρυξη του ότι ο Χριστός ήταν ὄντως ο Υἱὸς του Θεοῦ, το δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ομοούσιος τῷ Πατρὶ και ὄχι κτίσμα του Πατρός, ὅπως ἐκήρυττε ο αἰρεσιάρχης Ἄρειος. Αν ὅμως οἱ απανταχοῦ και πάντοτε αἰρεσιάρχες και οἱ οπαδοί τους, ὅπως π.χ. σήμερα οἱ Μάρτυρες του Ιεχωβά, δεν ἀκούουν τις ομολογίες Πέτρου και Ναθαναήλ ή και αυτήν του διστακτικού, δύσπιστου και σύννοου Θωμά, ἀς ἀκούσουν τους λίθους του τάφου του Χριστοῦ, που Τον δέχθηκαν νεκρό ἀλλά Τον εἶδαν ν' ἀνασταίνεται και μάλιστα τον ἀποκυλισθέντα λίθο, ὅπως η υμνολογία μας διακηρύττει, που «αἰγλώσσω» κρᾶζουν ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος ὄντως.

Αν και ἀκόμη ὅμως οἱ πάντες σιγήσουν την Ἀνάσταση του Χριστοῦ, θα την κηρύττουν ἀνά τους αἰῶνες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες της Ἐκκλησίας μας που με την πίστη Τους στον Ἀναστάντα Θεάνθρωπο Ιησοῦ οδηγήθηκαν στο μαρτύριο και πότισαν με τα αἱματά Τους τὸ δένδρο της Χριστιανικῆς Πίστεως. Και η ἀναφορά μου αυτή, τόνισε, ἔχει σχέση με τον σήμερα τιμῶμενο Ἅγιο Μακάριο, που, ἐκτός των ἄλλων κατορθωμάτων Του, υπῆρξε Ἀυτός που στέρωσε πλήθος Νεομαρτύρων κατὰ την περίοδο της Τουρκοκρατίας και ως «αλείπτης» Αυτῶν τους οδήγησε στο μαρτύριο για την μαρτυρία της Ἀναστάσεως ἐδραιώνοντας την Πίστη των κλονουμένων Ἑλλήνων ἀπὸ τα δεινά της δουλείας προετοιμάζοντας κατ' αὐτόν

τον τρόπο την Εθνική Παλιγγενεσία.

Αφού μετέφερε τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Διονυσίου στο εκκλησίασμα, ευχήθηκε σε όλους ο Θεός δια πρεσβειών των

στιγμή, να
είναι: Ο

